

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

12 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

președinte

judecători

Toma Nadejda

Timofti Vladimir

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor

judecând, fără citarea părților la proces, recursurile ordinare declarate de inculpații Ungureanu Oleg XXXXX, Sultanu Andrei XXXXX și de avocatul Druță Boris în numele inculpatului Sultanu Andrei, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Criuleni (sediul Dubăsari) din 29 mai 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Ungureanu Oleg XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat XXXXX;

Sultanu Andrei XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 06.03.2017 – 29.05.2017;*
2. *Instanța de apel: 28.06.2017 – 08.12.2017;*
3. *Instanța de recurs: 27.03.2018 – 12.06.2018.*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni (sediul Dubăsari) din 29 mai 2017, au fost recunoscuți vinovați și condamnați:

Ungureanu Oleg în baza art. 187 alin.(2) lit. b), d), e) Cod penal la 5 (cinci) ani 6 (șase) luni închisoare, fără amendă, în penitenciar de tip închis.

Termenul executării pedepsei de către Ungureanu Oleg XXXXX, calculându-se din data de 29 mai 2017, cu includerea perioadei aflării lui sub strajă de pe data de 11 februarie 2017 până pe data de 28 mai 2017.

Sultanu Andrei XXXXX în baza art. 187 alin.(2) lit. b), d), e) Cod penal la 5 (cinci) ani 6 (șase) luni închisoare, fără amendă, în penitenciar de tip închis.

Potrivit art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, s-a adăugat parțial la pedeapsa aplicată, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Ciocana din 20.12.2016 de 74 ore muncă neremunerată în folosul comunității, calculându-se

potrivit art. 87 alin. (1) Cod penal, două ore muncă neremunerată în folosul comunității pentru o zi de închisoare, stabilindu-se pedeapsa definitivă lui Sultanu Andrei XXXXX de 5 (cinci) ani 7 (șapte) luni închisoare, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Termenul executării pedepsei de către Sultanu Andrei XXXXX, calculându-se din data de 29 mai 2017, cu includerea perioadei aflării sub strajă de pe data de 13 februarie 2017 până pe data de 28 mai 2017.

Acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Sabotaș Mihail XXXXX a fost admisă integral, dispunându-se încasarea *în mod solidar* din contul lui Ungureanu Oleg, Mereuța Evghenii și Sultanu Andrei în beneficiul lui Sabotaș Mihail XXXXX *prejudiciul moral în sumă de 20000 lei*.

S-a dispus încasarea în mod solidar din contul lui Ungureanu Oleg XXXXX, Mereuța Evghenii XXXXX și Sultanu Andrei XXXXX în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 23 lei pentru efectuarea expertizei medico-legale în privința părții vătămate Moiseev Igor Constantin.

Prin aceeași hotărâre a fost recunoscut vinovat și condamnat Mereuța Evghenii, în privința căruia hotărârile nu se contestă.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, la data de 11.02.2017 Mereuța Evghenii, aproximativ la ora 15:00, împreună și de comun acord cu Ungureanu Oleg și Sultanu Andrei, având scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, au pătruns în domiciliul cet. Moiseev Igor, situat în XXXXX, unde doborându-l pe ultimul la podea, l-au agresat fizic, lovindu-l cu pumnii și picioarele peste cap și corp, cauzându-i dureri fizice, inclusiv cu un cuțit și o coadă de topor l-au amenințat cu vătămare corporală și au sustras în mod deschis de la acesta telefonul mobil de model „Nokia”, de culoare neagră, cu costul de 200 lei.

Tot el, aflându-se în XXXXX în domiciliul lui Moiseev Igor, urmărind același scop, împreună și de comun acord cu Ungureanu Oleg și Sultanu Andrei Vasile, l-au bruscat pe cet. Sabotaș Mihail, care, găsindu-se în domiciliul indicat, s-a implicat în apărarea lui Moiseev Igor, și i-au sustras primului în mod deschis din mână telefonul mobil de model „Nokia”, de culoare neagră, cu costul de 200 lei, în care era inclusă cartela SIM cu numărul XXXXX. În continuare, Mereuța Evghenii, Ungureanu Oleg și Sultanu Andrei, cu bunurile materiale sustrate au părăsit locul săvârșirii infracțiunii, cauzând fiecărei victime daune materiale a câte 200 lei, iar în total în sumă de 400 lei.

Astfel, acțiunile inculpaților au fost încadrate în baza art. 187 alin. (2) lit. b), d), e) Cod penal, după indicii calificativi: *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altor persoane, săvârșită de mai multe persoane, prin pătrundere în locuință, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei*.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de inculpatul Ungureanu Oleg și de avocatul Brînză A. în numele inculpatului Sultanu Andrei.

3.1. Inculpatul Ungureanu Oleg a solicitat rejudecarea cauzei, fără a invoca în acest sens careva motive.

3.2. Avocatul Brînză A. în numele inculpatului Sultanu Andrei a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, susținând că inculpatul Sultanu A. nu a săvârșit infracțiunea imputată și că vinovăția lui nu este dovedită conform legii, iar declarațiile părților vătămate Moisei I., Sabotaș M., martorului Gîncu G., precum și

alte probe puse la baza condamnării lui n-au fost administrate, cercetate și apreciate corect.

Totodată, invocând că, instanța de fond neîntemeiat a dat o apreciere neobiectivă probelor cercetate în ședința de judecată și neîntemeiat a dat apreciere critică declarațiilor inculpatului Sultanu Andrei, constatând greșit vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) Cod penal, or, în urma unei aprecieri obiective a acestor probe, rezultă cu certitudine nevinovăția lui în comiterea infracțiunii ce i se incriminează.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2017 au fost respinse apelurile declarate de inculpatul Ungureanu Oleg și de avocatul Brînză A. în numele inculpatului Sultanu Andrei, cu menținerea hotărârii atacate.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpaților Ungureanu Oleg și Sultanu Andrei în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Cu privire la motivele invocate de apelanți sub aspectul cerințelor de achitare a inculpaților Ungureanu O. și Sultanu A. de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 187 alin. (2) lit. b), d) și e) Cod penal, din motivul că în acțiunile acestora nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii, instanța de apel a subliniat că, în principiu, sunt similare, și au fost considerate ca nefondate.

În această ordine de idei a reținut că, urmărirea penală și judecata în fond s-au desfășurat în strictă conformitate cu procedura prevăzută de lege și, respectiv, nu s-au constatat încălcări care ar atrage nulitatea actelor procedurale efectuate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, fiind solidară cu concluziile primei instanțe de condamnare a inculpaților Ungureanu O. și Sultanu A., dat fiind că sunt motivate temeinic și legal, sub aspectul, că vinovăția acestora în săvârșirea infracțiunii imputate este dovedită prin probatoriul administrat în cadrul procesului penal, cercetate de prima instanță și verificate în ședința instanței de apel, dovedesc că fapta acestora întrunește elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

În acest sens, a reținut că, față de lucrul judecat de primă instanță, se constată motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta reținută în sarcina inculpaților Ungureanu O. și Sultanu A., astfel fiind în corespundere cu exigențele art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, iar versiunea inculpaților a fost apreciată ca o tentativă de a evita răspunderea penală pentru fapta săvârșită, deoarece nu are acoperire probatorie și se combate complet prin împrejurările stabilite și probele administrate în cauză.

Verificând legalitatea pedepsei stabilite, instanța de apel a constatat că, prima instanță a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 și 85 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care potrivit art. 16 alin. (4) Cod penal se clasifică ca infracțiune gravă, de motivul acesteia, de persoana celor vinovați, care anterior au fost condamnați, antecedentele penale nefiind stinse, se caracterizează negativ (vol. I, f. d. 54,92), astfel, fiindu-le stabilită o pedeapsă echitabilă pentru infracțiunea săvârșită.

Reieșind din persoana inculpaților Ungureanu O. și Sultanu A. și de circumstanțele cauzei, instanța de apel a indicat că nu există temeii privind aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, care reglementează condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, precum și temeii pentru aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, care reglementează aplicarea unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege.

6. Decizia instanței de apel pronunțată integral la 09 ianuarie 2018, este atacată cu recursuri ordinare de către inculpatul Ungureanu Oleg, la 15 decembrie 2017, de inculpatul Sultanu Andrei, la 15 ianuarie 2018 și de avocatul Druță Boris în numele inculpatului Sultanu Andrei, la 15 ianuarie 2018.

6.1. Inculpatul Ungureanu Oleg, solicită casarea acesteia, invocând nevinovăția sa în săvârșirea infracțiunii pentru care a fost condamnat.

6.2. Inculpatul Sultanu Andrei, solicită casarea acesteia, precum și a hotărârii primei instanțe, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare sau aplicarea unei pedepse mai blânde.

În motivarea recursului invocă faptul că, instanțele de judecată nu au luat în considerație că a recunoscut vina parțial, s-a căit sincer că a aplicat lovituri părții vătămate Moiseev Ig., însă acesta a declarat că nu are pretenții, pagubele materiale au fost restituite.

Totodată, indică că nu este de acord cu prejudiciul încasat în folosul părții vătămate Sabotaș Mihail în sumă de 20000 lei, deoarece acesta nu a prezentat careva dovezi în acest sens.

6.3. Avocatul Druță Boris în numele inculpatului Sultanu Andrei, indicând art.427 pct.2, 6 Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, precum și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri ca pentru prima instanță, prin care să se dispună achitarea lui Sultanu Andrei.

În motivare invocă nevinovăția inculpatului Sultanu Andrei, care se confirmă prin declarațiile depuse către complicii Ungureanu O. și Mereuță E., fapt ce inclină să declare că instanțele nu au respectat față de Sultanu Andrei principiul individualizării acțiunilor lui, însă au luat în considerație în exclusivitate declarațiile părții vătămate, care nicidecum nu a delimitat acțiunile de fapt și de drept ale lui Sultanu Andrei.

Apărarea consideră că, față de Sultanu Andrei, care nu a comis infracțiunile care i se incriminează, a fost aplicată o lege eronată, încălcându-se flagrant principiul individualizării pedepsei și în acest sens a menționat art.6 alin.(1), art.17 CEDO, precum și practica judiciară constantă privind sentința judecătorească.

De asemenea, în opinia recurentului, instanțele au ignorat față de Sultanu Andrei, și alte drepturi prevăzute de art.6§1 CEDO - un proces echitabil în fața unei instanțe judecătorești, care în partea sa enunță principiul supremației dreptului ca element al statelor contractante, constituie unul din elementele fundamentale - proces echitabil; admisibilitatea și analizare efectivă a probelor.

La fel, nu s-au respectat față de Sultanu Andrei cerințele art.5, 13 CEDO, pentru întrunirea tuturor drepturilor constituționale care servesc temeii de a cere o sentință mai blândă, pentru întrunirea tuturor drepturilor constituționale.

7. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de avocatul Druță Boris în numele inculpatului Sultanu Andrei, solicitând inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul lărgit consideră că acestea urmează a fi admise, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să-l admită, să dispună rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Alin. (4) și (5) al aceleiași norme, prevede că în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor, pronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de drept, asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel, sunt: dacă fapta reținută ori imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, dacă probele au fost apreciate corect de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate. În cazul în care s-ar constata încălcări ale prevederilor legale referitor la ele, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată cu rejudecarea cauzei.

8.1. Analizând decizia recurată, Colegiul lărgit constată că instanța de apel a ignorat prevederile legale indicate supra, considerând că: *„În afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelanți, examinând aspectele de fapt și de drept ale cauzei, conform cerințelor din articolul 409 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța apreciază că nu există alte temeiuri de a interveni în sentință.*

În consecință, sentința este legală, întemeiată, motivată și, potrivit legii, se impune soluția enunțată în concluzie.” (f.d.164, pct.16, 17)

Or, prin această motivare, instanța de apel a menținut erorile comise de prima instanță la adoptarea sentinței în ce privește acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Sabotaș Mihail și a cheltuielilor judiciare solicitate de către acuzatorul de stat, care la rândul său, a ignorat prevederile art. 385 alin. (1) Cod de procedură penală, care expres indică chestiunile pe care trebuie să le soluționeze instanța de judecată la adoptarea sentinței, și anume, la caz, pct. 10) dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui și în ce sumă și pct.14) cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare, or, potrivit art.394 alin. (5) Cod de procedură penală partea descriptivă a sentințelor de condamnare sau achitare ori de încetare a procesului penal trebuie să conțină motivele pe care este întemeiată hotărârea instanței cu privire la acțiunea civilă sau la repararea pagubei materiale cauzate de infracțiune.

La fel, se menționează și art. 387 alin. (1) Cod de procedură penală, care prevede că, o dată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, **apreciind dacă sunt**

dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.

În această ordine de idei, Colegiul lărgit menționează, că în conformitate cu prevederile art. 219 alin. (1) Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputației profesionale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

Potrivit art. 219 alin.(4) Cod de procedură penală, la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerație suferințele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranței în viață, pierderea onoarei prin defăimare, suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.

Potrivit dispoziției art. 221 alin. (1) Cod de procedură penală acțiunea civilă în procesul penal se înaintează în baza cererii scrise a părții civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal până la terminarea cercetării judecătorești, iar alin. (2) prevede că acțiunea civilă se înaintează față de bănuț, învinuit, inculpat, față de o persoană necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau față de persoana care poate fi responsabilă de acțiunile învinuitului, inculpatului.

Colegiul lărgit constată că, prima instanță a dispus admiterea integrală a acțiunii civile înaintată de partea vătămată Sabotaș Mihail, dispunând încasarea în mod solidar din contul inculpaților Ungureanu Oleg, Mereuța Evghenii și Sultanu Andrei în beneficiul lui Sabotaș Mihail XXXXX prejudiciul moral în sumă de 20000 lei, motivând doar prin fraza: *„În ședința judiciară s-a constatat faptul, că părții vătămate Sabotaș Mihail Vladimir în urma comiterii în privința lui a acțiunilor de violență de către Ungureanu Oleg XXXXX, Mereuța Evghenii XXXXX și Sultanu Andrei XXXXX i-au fost cauzate suferințe fizice și psihice, instanța de judecată, considerînd suma de 20000 lei compensatorie prejudiciului moral pricinuit.”* (f.d. 102 verso, vol. II).

Prin urmare, instanța de apel a considerat că această frază este suficientă pentru încasarea prejudiciului moral, fără a fi argumentată soluția în aceste sens, or, prevederile art. 1423 alin. (1) Cod civil, stipulează că, mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanța de judecată **în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate, ceia ce a fost ignorat de către instanțele de fond.**

Din materialele cauzei, Colegiul lărgit menționează că, partea vătămată Sabotaș Mihail a înaintat acțiune civilă privind încasarea din contul inculpaților în beneficiul său a prejudiciului material în sumă de 900 lei și moral în mărime de 20 000 lei, indicând că i s-au cauzat suferințe psihice prin sentiment de teamă, de inferioritate, înjosire și abuz de putere (f.d. 47, vol. II) și prima instanță a dispus încasarea prejudiciului moral în cuantumul solicitat de partea vătămată în mod solidar.

În această ordine de idei, se atrage atenția că, instanțele judecătorești, la determinarea mărimii compensației pentru prejudiciul moral, trebuie neapărat să ia în

considerație atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferințelor psihice sau fizice părții vătămate, cât și datele obiective care certifică acest fapt, îndeosebi:

- importanța vitală a drepturilor personale nepatrimoniale și a bunurilor (viața, sănătatea, libertatea, inviolabilitatea locuinței, secretul personal și familial, onoarea, demnitatea și reputația profesională etc.);

- nivelul (gradul) suportării de către persoana vătămată a suferințelor psihice sau fizice (lipsirea de libertate, pricinuirea vătămării corporale, decesul persoanelor apropiate (rudelor), pierderea sau limitarea capacității de muncă etc.);

- felul vinovăției (intenția, imprudența) persoanei care a cauzat prejudiciul, în cazul în care pentru repararea prejudiciului moral este necesară prezența ei.

La fel, se menționează că, pentru ca evaluarea să nu fie una subiectivă ori pentru a nu se ajunge la o îmbogățire fătă just temei, în cazul infracțiunilor contra persoanei este necesar să fie luate în considerare suferințele fizice și morale susceptibile de a fi despăgubite **în mod rezonabil**, care au fost cauzate prin fapta săvârșită de inculpat, precum și să se țină cont și de toate consecințele acestora, așa cum rezultă din actele medicale ori și alte probe administrate în cauză, iar **mărimea compensației pentru prejudiciul moral urmează a fi echitabilă și proporțională suferințelor cauzate părții vătămate**.

De asemenea, se subliniază că, în cazul în care cererea de reparare a prejudiciului moral a fost înaintată în instanța de judecată către doi sau mai mulți reclamați și prin hotărârea pronunțată aceasta a fost admisă, prejudiciul moral se încasează aparte și nu solidar, deoarece este necesar de stabilit gradul de vinovăție al fiecăruia din inculpații-reclamați, care prin acțiunile sale au comis acțiuni ilegale în privința părții vătămate.

În acest sens se relevă că, potrivit declarațiilor date de partea vătămată Sabotaș Mihail la faza de urmărire penală: „...unul din ei m-a bruscat..” (f.d.21 verso, vol. I), „...mi-au sucit mâna ..” (f.d.45 verso, vol. I), iar în faza cercetării judecătorești a declarat că: „...m-au tras de păr și mă îmbrâncea... Sultan făcea aceste acțiuni și Mereuță m-a agreatm-a apucat de gît...” (f.d.31, vol. II).

8.2. De asemenea, Colegiul lărgit menționează și faptul că, nu este acceptabilă nici soluția instanțelor de fond privind încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 23 lei pentru efectuarea expertizei medico-legale în privința părții vătămate Moiseev Igor, în mod solidar din contul lui Ungureanu Oleg, Mereuța Evghenii și Sultanu Andrei în beneficiul statului, și în acest sens se notifică prevederile art. 143 alin. (1) Cod de procedură penală, potrivit căruia expertiza judiciară se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea:

1) cauzei morții;

2) gradului de gravitate și a caracterului vătămarilor integrității corporale;

3) stării psihice și fizice a bănuیتului, învinuitului, inculpatului – în cazurile în care apar îndoeli cu privire la starea de responsabilitate sau la capacitatea lor de a-și apăra de sine stătător drepturile și interesele legitime în procesul penal;

3¹) stării psihice și fizice a persoanei în privința căreia se reclamă că s-au comis acte de tortură, tratamente inumane sau degradante;

4) vârstei bănuیتului, învinuitului, inculpatului sau părții vătămate – în cazurile în care această circumstanță are importanță pentru cauza penală, iar documentele ce confirmă vârsta lipsesc sau prezintă dubiu;

5) stării psihice sau fizice a părții vătămate, martorului dacă apar îndoieli în privința capacității lor de a percepe just împrejurările ce au importanță pentru cauza penală și de a face declarații despre ele, dacă aceste declarații ulterior vor fi puse, în mod exclusiv sau în principal, în baza hotărârii în cauza dată;

6) altor cazuri când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.

Totodată, Colegiul penal consideră necesar de a notifica prevederile art. 227 Cod de procedură penală, potrivit cărora: alin. (1) cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Alin. (2) cheltuielile judiciare cuprind sumele: pct. 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; pct. 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delictive; pct. 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; pct. 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei; pct. 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală. Alin. (3) cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Din materialele cauzei, Colegiul lărgit menționează că, în baza ordonanței din 13 februarie 2017 organul de urmărire penală a dispus efectuarea expertizei medico-legală în privința părții vătămate Moiseev Igor și potrivit raportului de expertiză judiciară nr.69 din 14 februarie 2017 leziunile corporale depistate la cet. Moiseev Igor se califică ca vătămare neînsemnată (f.d.109; 113-114, vol. I).

Colegiul penal, de asemenea, ține se atragă atenția asupra prevederilor art. 8 alin. (2) Cod de procedură penală, care stipulează că nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa, deoarece acuzarea urmează să prezinte probe care ar confirma vinovăția persoanei de săvârșirea unei culpe, dar nu invers.

În acest sens, se notifică și jurisprudența CtEDO, bazată pe prevederile art. 6 parag.1 al Convenției, care impune, printre altele, ca, în îndeplinirea funcțiilor lor, membrii unui tribunal să nu pornească de la ideea preconcepută că cel trimis în judecată a comis actul incriminat; **sarcina probei revine acuzării**, iar de situația îndoielnică beneficiază cel acuzat (*in dubio pro reo*). În plus, „acuzarea” este cea care trebuie să-i indice persoanei acuzate faptele ce i se impută, pentru ca, astfel, aceasta să fie în măsură să-și pregătească apărarea în consecință; ea trebuie să ofere suficiente probe care să fundamenteze o eventuală declarație de culpabilitate (*CEDH, 06 decembrie 1988, Berbera, Messegue et Jabardo c/Espagne*).

Reieșind din aceste circumstanțe, Colegiul lărgit consideră necesar a casa parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui Ungureanu Oleg XXXXX și Sultanu Andrei XXXXX, în partea încasării prejudiciului moral și a cheltuielilor judiciare, și se dispune rejudecarea cauzei, în această parte, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecători.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care stabilește procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe în modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legale asupra motivelor indicate în apel de procuror, ținând cont de motivele casării deciziei

atacate, precum și de practica judiciară constantă, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată.

9. În conformitate cu art. 434, art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

DECIDE:

Se admit recursurile ordinare declarate de inculpații Ungureanu Oleg XXXXX, Sultanu Andrei XXXXX și de avocatul Druță Boris în numele inculpatului Sultanu Andrei, se casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui **Ungureanu Oleg XXXXX** și **Sultanu Andrei XXXXX**, în partea încasării prejudiciului moral și a cheltuielilor judiciare, și se dispune rejudecarea cauzei, în această parte, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Pronunțată integral la data de **06 iulie 2018**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecător

Timofti Vladimir

Judecător

Țurcan Anatolie

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Boico Victor